

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Karel Rychlík

Ph. Dr. František Velíšek [nekrolog]

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 51 (1922), No. 4, 247--248

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/109020>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1922

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

29. Tři poznámky z fyziky. Slavnostní spis Vrbův, č. 6. 1915.
 30. Nástin geometrické optiky a základů fotometrie. Sborník Jednoty čes. math. a fys. č. 14. Stran XV a 464. 1915.
 31. Tajemství dalekonosných děl. Praha 1918. Stran 56
 32. O kinetické reakci asymetrického setrvačniku při vynucené regulární precessi. Rozp. Čes. Akad. II. tř. R. XXIX. č. 5. 1920. Anglický výtah v Bulletinu Akad.
 33. Základy mechaniky tuhých těles. Knihovna spisů matemat. a fysik. sv. 6. Stran VII a 296. 1921. Nákl. Jednoty čes. mat. a fys.
 Mimo to populární články v Živě, v Příloze Časopisu, ve Venkově atd.

† Ph. Dr. František Velíšek.

Napsal *K. Rychlík*.

Hned napočátku světové války, dle úřední zprávy dne 28. srpna 1914, padl u Krasneho (50 km vých. od Lvova) profesor matematiky na české technice v Praze dr. František Velíšek. Skon jeho zahalen byl rouškou nejrůznějších pověstí. Nyní však, když i nejposlednější z těch, kteří upadli do zajetí, vrátili se do svých domovů, možno jeho smrt pokládati s největší pravděpodobností za jistou.

Velíšek narodil se 12. září 1877 v Sazovicích na Moravě. Studie gymnasiální vykonal v letech 1891—1899 v Uherském Hradišti, kdež i maturoval. Pak studoval 1899—1901, 1902—1904 na filosofické fakultě čes. university v Praze matematiku a fysiku. V roce 1900—1901 byl zároveň mimořádným posluchačem filosofické fakulty německé university v Praze. V roce 1901—1902 vykonal jednorocní službu vojenskou. V prosinci 1904 složil s úspěchem státní zkoušku a v březnu 1905 dosáhl hodnosti doktora filosofie. V září 1905 stal se asistentem na čes. technice a zůstal jím až do svého jmenování profesorem mimoř. 15. listopadu 1909. V době mezi tím suploval různé přednášky na čes. technice a 11. října 1909 jmenován byl s. docentem této vys. školy. Byl též mimořádným členem královské české společnosti nauk.

Česká vysoká škola technická v něm ztratila vzorného a svědomitého učitele, jednota matematická dlouholetého člena výboru, v poslední pak době pořadatele přednášek (pamatoval na ni i odkazem své bohaté knihovny), jeho přátelé a známi milého a ušlechtilého člověka, česká věda nadaného, pilného a skromného pracovníka. Budiž čest jeho památce!

Seznam vědeckých prací † prof. *Dr. Fr. Velíška*.

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky:

Proudění elektřiny ve vrchlíku kulovém, omezeném sférickou elipsou, 37. (1908).

- Příspěvek k plochám pseudosférickým, 38. (1909).
 Příspěvek k plochám šroubovým, 39. (1910).
 O jistém druhu ploch, 40. (1911).
 Plochy konstantní křivosti s dvojnásobným systémem geodetických kruhů stejných poloměrů a oblouků, 41. (1912),
 42. (1913).
 Plochy s isothermicko-konjugovaným systémem čar, majících za sférický obraz čáry ekvidistanční, 44. (1915).
 O jistém druhu ploch translačních, 44 (1915).
Rozpravy České Akademie (II. tř.):
 Plochy W o čarách křivoznačných stejné geodetické křivosti (1909).
 Rhombické dělení ploch geodetickými kruhy, při němž k téměř úhlu souřadnému náleží ∞^1 lineárních elementů (1912).
Věstník Královské České Společnosti Nauk. (Math.-přír. tř.):
 Plochy stálé střední křivosti s charakteristickými čarami stejné torse (1913).
 Plochy, jichž diagonální čáry mají za sférické obrazy kružnice stálých poloměrů a stejných oblouků (1914).
Věstník IV. sjezdu přírodovědcův a lékařů českých v Praze r. 1908:
 Dělení roviny v infiniterimální rhomby soustavou kružnic.
Věstník V. sjezdu českých přírodovědcův a lékařů v Praze r. 1914.
 Čáry ekvidistanční jako systém konjugovaný na plochách konstantní střední křivosti.

O funkci Bolzanově.

Napsal Vojtěch Jarník.

Účelem tohoto článku jest dokázat, že funkce Bolzanova*) nemá pro žádnou hodnotu proměnné derivace a pojednati o jejich derivovaných číslech.

Funkci Bolzanovu definujeme takto: buďž dána úsečka $y = x$ v intervalu $(0, 1)$; rozdělme interval $(0, 1)$ na čtyři intervaly $(0, \frac{3}{8})$, $(\frac{3}{8}, \frac{1}{2})$, $(\frac{1}{2}, \frac{7}{8})$, $(\frac{7}{8}, 1)$ a sestrojme body o souřadnicích $(0, 0)$, $(\frac{3}{8}, \frac{3}{8})$, $(\frac{1}{2}, \frac{1}{2})$, $(\frac{7}{8}, \frac{7}{8})$, $(1, 1)$. Spojme pak vždy dva po sobě následující z těchto bodů úsečkou. Tak dostáváme 4 intervaly, jež nazvu „prvními dělicími intervaly“; uvedených 5 bodů nazvu „prv-

*) Viz Dr. M. Jašek, *Funkce Bolzanova* v 2. čísle tohoto roč. Časopisu.